

HOGY ÉRZI MAGÁT?

Soóky Marietta

Kicsi a bors, de erős. Ez aztán illik rá! Egykori külkereskedő, 1994 óta a budapesti, Balaton utcai Nagyházi Galéria és Aukciós Ház társtulajdonosa férje, Nagyházi Csaba – eredetileg villamosmérnök – oldalán. Vagy százhusz árverést vezetett le. Elegánsan, nőiesen célratörően – humorral.

– Kípihenték már a csütörtöki Műgyűjtők éjszakáját?

– Jelentem, én most lógtam! De a következőn, május közepén majd pótolom a hiányzást. Három napra egy barátnómmal és az egyik lányommal átmenünk Murauba síelni... De tudom, hogy több ezren voltak kíváncsiak kiállítás-megnyitókra, koncertekre, borbemutatóra. Mi is egyike voltunk a 25 galériának és régiségkereskedésnek, amelyek éjfélig fogadták a látogatókat, vevőket, vendégeket. Mint hallottam, nálunk is rengetegen voltak. Volt tárlatvezetés, kortárs grafikai bemutató, s a művészekkel közösen ötletbörze. Jó példának bizonyult ez a párizsi minta... Egyébként amikor 1984-ben megnyitottuk a régiségkereskedésünket egy kicsiny, budai helyiségben, még senki sem gondolt „régiségnegyedre”: mára a belváros szívében már egész műkereskedelmi centrum alakult ki. Mi is többszintes galériává „nőttük ki” magunkat, s az életünkben, azt hiszem mérföldkőnek számít 1994. április 14., az a – szintén – csütörtöki nap, amelynek délutánján itt tartottuk első árverésünket, mégpedig a londoni Sotheby's segítségével... Amúgy a férjemet, Csabát még szülővárosában, Debrecenben hiába teregette éremgyűjtő édesapja a régiségek felé. Később a vér mégsem vált vízzé! Először a néprajz kezdte érdekelni a korábban abszolút műszaki értelmiségit... Amire mindketten nagyon büszkék vagyunk, az a 2005-ös árverésünk, amelyen a nagy velencei mester, Tiziano egyik Madonna képének eladásakor 140 millió forintnál „szólt” a kalapács utoljára. Ez az egyik hazai csúcs! Ki is állította új tulajdonosa a Szépművészeti Múzeum tárlatán, ahol egy másik, Londonból érkezett Tiziano – szerintem közel sem ilyen szép – 8,5 milliárd(!) forintra volt biztosítva.

– Sokszor látni a különböző jótékonyági rendezvényeken – adományozóként, de társadalmi munkában dolgozó árverezőként is...

– Valóban, mert egyre többen vannak, akik saját értékes tárgyaikkal, emlékeikkel segítik a jó célokat – a rákkutatást, a rendőrárvákat. A Göncz Árpád-né által patronált Kézenfogva Alapítvány keretében is árverezhettem híres művészek felajánlásait; a cél az volt, hogy otthont, emberi életet teremthesse a különleges törődést igénylő, önmaguk ellátására egyedül nem képes fiatal felnőtteknek. Legutóbb pedig a Születés Hete – a gyöngéd megszületés, szülés – támogatásában vettem részt személyesen. Ez különösen fontos volt, hisz' négy gyermekünk van: Juli állattenyésztőnek tanul a kaposvári egyetemen, s mellette Balatonfenyvesen sportlovardát vezet, edzőtáboroztat – maga is díjlovas; Anna szintén egyetemista, Lilla meg Lőrinc még középiskolások. Most, márciusban egy ügyfelünk nemrég elhunyt édesanyjának kérésére egy erdélyi, szórványmagyarságban lévő kollégium támogatására tartunk árverést, emléktárgyaiból. Megrendítő, hogy azt kívánta: temetésére ne hozzon senki virágot, koszorút, annak árát is a diákokthoznak ajánlják fel barátai...

(gündisch)